

9. İbadet

İbadet; kulun, Allah Teâlâ'ya karşı tekbir, hamd ve şükür gibi görevlerini, O'nun emrettiği şekilde yerine getirmesidir. İnsan, Cenâb-ı Hak'ın sonsuz ikram ve nimetleriyle beslendiğini düşünerek, O'na hamd ve şükür görevini yerine getirmekle sorumludur. Bu ise ancak ibadetle olur.

İbadet eden insan, bu dünya misafirhanesinde Allah'ın emri altında yaşar; oturup kalkar, yer içer, her türlü davranışını O'nun emirlerine göre düzenler. Allah'ın kulu olarak yaşar. Bu kulluk, onu gerçek insanlığa ve şerefe ulaştırır. Zaten insanların yaratılış gayesi, ibadetle bu şerefe kavuşmaktır.

Nitekim Cenâb-ı Hak Zâriyât Sûresi 56. ayette şöyle buyurur:

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etmeleri için yarattım.”

Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, Ganiyy-i Mutlak olan Allah'ın bizim ibadetimize ihtiyaç duymadığı açıktır. Aksine, ibadete muhtaç olan biziz.

İster istemez varacağımız o mahşer meydanında, o dehşetli hesap gününde, Cenâb-ı Hak insanlara şöyle seslenecek:

“Ey kullarım! Ben sizi yoktan var ettim. Sonsuz ihtiyaçlarınızı karşılamak için bütün kâinattaki nimetlerimi size yönelttim. Vaktinde ihtiyaçlarınızı giderdim. Dünyada rahmet ve inayetimle sizinle beraberdim. Peki siz o zaman kiminle beraberdiniz? Şükür ve kulluk bana lâyükken, siz beni unutup şükür ve kulluğunuzu kimlere sundunuz?”

Bu soruya ne cevap vereceğiz?

O mukaddes huzurda utanma duygusunun sebep olacağı manevî azap, cehennem azabından daha dehşetli olmayacak mıdır? Kâfirlere; “Keşke toprak olsaydık.” dedirten de işte bu utanç duygusudur.

Evet, insan ibadetsiz olamayacağı gibi, İslam'da ibadetsiz düşünülemez. Bu hakikat şu örnekle açıklanabilir:

Bir Müslüman köyünü düşünelim. Bu köyde ezan okunmasın, kimse –ne bayramda ne cuma

gününde ne de vakitlerde– namaz kılmasın. Hiç kimse oruç tutmasın, zekât vermesin, hacca gitmesin. Köydeki insanlar Kur'an okumasın, haram ve helâl kavramlarını tanımasın, farz ve vacip nedir bilmesin. Kalplerinde Allah'ın nimetlerine karşı hamd ve şükür düşüncesi uyanmasın...

Böyle bir köy halkı, Kur'an-ı Kerim'in emirlerine, Peygamber Efendimizin (s.a.v.), sahabelerin ve Allah dostlarının hayat tarzına ters düşen bir yola girmiş olmaz mı?

Evet, İslam sadece teorik ve vicdanî bir sistem değildir. Kur'an-ı Kerim'de birçok ayette, imandan hemen sonra salih amel (güzel davranış) kavramı zikredilir. Bu, salih amelin imanın bir sonucu olduğunu gösterir. Peygamberlerin gönderiliş amacı; insanlara imanın esaslarını ve İslam'ın şartlarını öğretmektir. Onlar, insanların kalplerine başta Allah'a iman olmak üzere bütün iman hakikatlerini yerleştirmiş ve bu imanı olgunlaştıracak ibadetleri öğretmişlerdir. İnsanın imanı, ancak ibadetle kemale erer.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Az da olsa sürekli olan amelleri yapın. Çünkü Allah, siz usanmadıkça usanmaz.”

Resûlullah'ın en çok sevdiği dinî davranışlar, sahibinin devamlı yaptığı amellerdi. Bir kulun Allah katındaki değeri, O'na karşı kulluk görevinde göstereceği hassasiyetle ölçülür.

Niçin İbadet Ediyoruz

Bizi yoktan var eden ve yaşatan Allah'tır. Yüce Allah; bedenimizi, gören gözler, işiten kulaklar, konuşan bir dil gibi mükemmel organlarla donatmıştır. Diğer canlılardan farklı olarak bize akıl vermiş ve bizi varlıklar içinde üstün bir konuma yerleştirmiştir.

Bunların yanı sıra; soluduğumuz hava, içtiğimiz su gibi yaşamak için gerekli olan sayısız nimetler vermiştir. Ayrıca bizi yalnız bırakmamış, peygamberler ve kutsal kitaplar göndererek dünya

ve ahiret saadetini nasıl elde edeceğimizi göstermiştir.

Bütün bu iyiliklere karşılık Allah bizden, O'nu tanımamızı ve O'na ibadet etmemizi istemektedir. Düşünelim: Bize birçok iyilikte bulunmuş bir büyüğümüze saygı gösterir, teşekkür eder ve verdiği görevi seve seve yaparız, değil mi?

O hâlde, bizi yoktan var eden ve sayısız nimetler veren Yüce Allah'a karşı teşekkür etmek ve O'nun emrettiği ibadetleri severek yerine getirmek gerekmez mi? Elbette gerekir.

Yaratılışımızın gayesi, Allah'ı tanımak ve O'na ibadet etmektir.

İbadetlerimizi yerine getirdiğimizde, hem Allah'ın nimetlerine karşı teşekkür borcumuzu ödemiş oluruz, hem de O'nun sevgisini kazanırız.

Eğer Allah'a ibadet eder ve O'nun sevgisini kazanırsak, Allah bize dünya nimetlerinden çok daha fazlasını ahirette verecek ve bizi cennette ebedî mutluluğa kavuşturacaktır.